

Lilsyn paa en mere tilfredsstillende og betryggende Maade end de andre Fruentimmer, men de ere i det Hele taget i deres Bjørn og Læden stillede under et Opfyn, som der slet ikke kan være Tale om med Hensyn til de andre Fruentimmer, og sjøndt ganske vist den lægelige Side af Sagen er den langt overveiende vigtige, saa er der ogsaa andre Hensyn, som ikke ere uden Betydning, og jeg tror, at Enhver maa give mig Ret i, at naar det er et nødvendigt Samfundssønde at maatte have en Prostitution, saa er det dog paa den anden Side Samfundets Pligt at ordne dette Uvæsen, denne umoraliske Institution, paa en saadan Maade, at den træder saa lidt som mulig i Konflikt med den almindelige Anstændigheds- og Sømmelighedsfølelse, og i den Retning er det ogsaa af Interesse, at de paagjældende Fruentimmer, som maa siges at have gjort sig værdige dertil ved deres hele Opførelse, kunne blive undergivne disse Regler, disse Bænd og Indskrænkninger, som ikke finde Anvendelse paa de andre Fruentimmer. Det er en Feiltagelse af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, at man i Landsktinget skulde have udtalt sig imod § 6. Der har ikke været stillet Endringsforslag i Retning af at faae denne Paragraf ud af Loven, ei heller er der Nogen, der har hævet sin Stemme derfor. — Jeg betragter det ikke som min Opgave at forsvare eller forklare det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 3, det tror jeg at kunne overlade til den ærede Ordfører; men jeg skal dog ikke undlade at bemærke, at jeg betragter det som en Selvfølge, at naar en idømt Erstatning ikke kan betales af den Paagjældende, saa bliver der ikke Spørgsmaal om nogen Afsoning. Det er kun, hvor Tælen er om Bøder, at der subsidiært bliver Spørgsmaal om Fængsel i Stedet for Bøder, men ellers gjælder den Regel, at hvor Intet er, har Reiseren tabt sin Ret. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) spurgte, hvem af Fattigbestyrelsens Medlemmer der skulde straffes i det Tilfælde, som omhandles i Forslagets tredie Stykke, skal jeg bemærke, at jeg forstaar Udvalgets Forslag saaledes, at dt Bestemmelser, som siges at skulle gjælde for de offentlige Myndigheder, som anbringe Børn i Pleie eller til Opdrætning, er de Bestemmelser, som omhandles i Forslagets 2det Stykke, og ikke Bestemmelserne i første Stykke, og at der som Følge deraf kun bliver Tale om Erstatningspligt og ikke om Straffeanvar. Dersom der skulde være Tale om Straf, saaledes som jo det ærede Medlem vil have, i Stedet for Erstatning, saa vilde jeg have megen Betænkelighed ved det tredie Stykke i Udvalgets Forslag under Nr. 3, thi jeg indrømmer, at det kunde være ubilligt for ikke at sige uretfærdigt, om de enkelte Medlemmer af Fattigbestyrelsen skulde blive underkastede Straffeanvar i det Forhold, hvorom her er Tale. Men jeg forstaar som sagt Bestemmelser

saaledes, at der kun er Tale om Erstatningspligt. Er det Tilfældet, saa forekommer det mig, at det vel kan være forsvaret at sige, at den Fattigbestyrelse, som ved Mangel paa Lilsyn eller Mangel paa Undersøgelse, altsaa ved Uforsigtighed, udfætter Pleieforældre, hos hvem de udsætte veneriske Børn i Pleie, for selv at blive angrebne af Sygdommen, i det Mindste skal erstatte de Paagjældende det Næringsstab og den Lidelse, som bliver en Følge af denne Bestyrelsens Mangel paa Forsigtighed.

Ordføreren: Idet jeg med Hensyn til de sidste af den ærede Justitsminister gjorde Bemærkninger ganske maa henholde mig til, hvad den ærede Minister anførte, hvilket jeg tror var i enhver Henseende stemmende med Udvalgets Anskuelser, skal jeg med Hensyn til det første af de af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) stillede Forslag bemærke, at, naar Udvalget ikke har foreslaaet en Forandring i den omhandlede Sætning, hvorved ogsaa de, der nyde temporær Fattigunderstøttelse og findes lidende af venerisk Sygdom, fik Forpligtelse til at indlægges til Kur paa et Sygehus, saa har Grunden været den, at man netop i denne Henseende betragter dem, der nyde fast Fattigunderstøttelse som staaende i et andet Forhold til den offentlige Myndighed end dem, der kun nyde temporær Understøttelse, og derfor mener, at den offentlige Myndighed maa have større Myndighed over hine end over disse, men i Dvrigt hviler Forpligtelsen paa den offentlige Myndighed, idet det nemlig er den, som er forpligtet til at sørge for, at de, der nyde fast Fattigunderstøttelse, indlægges paa Sygehus, fordi man antager, at det i Reglen vilde være farligere for Sygdommens Forplantning efter den Maade, hvorpaa de, der nyde fast Fattigunderstøttelse, i Reglen ere anbragte, om man vil tillade dem at blive i Hjemmet. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte ved det af Udvalget foreslaaede nye første Stykke af § 3, skal jeg tillade mig at anføre, at jeg vel til en vis Grad kan sympathisere med det ærede Medlem for Rjebenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), som omtalte, at der kunde tænkes Tilfælde, hvor Bøder vilde være en Straf, der var nok saa passende som Frihedsstraf, men at Grunden til, at Udvalget ikke har opstillet en saadan Straf, netop er den, at man har villet være saa lidt som muligt ved de Grundsætninger, der ere nedlagte i vor Straffelov. Da nu vor Straffelov i denne Henseende ikke gjør nogen Forskjel mellem dem, som forsættelig udbrede Sygdommen, efter som Sygdommen virkelig forplantes eller ikke, og efter som Bedkommende veed, at han lider af Sygdommen eller kun formoder det, saa har Udvalget ikke anset det for rigtigt at afvige fra de Grundsætninger, som Straffeloven saaledes har opstillet. Smidler-